

Stad en Theater GENT

reizend gezelschap. In een erg verval-
len Minardschouwburg voert Romain
Deconinck nog steeds zijn 'Beren'
aan. De Minard, met een verouderde
infrastructuur, wordt druk bezocht
door ongeveer alle lagen van de
bevolking. Elk jaar staat er een nieuw
stuk van Romain Deconinck op het
repertoire dat het hele seizoen loopt.
De kwaliteit is er op achteruit gegaan,
maar de in Gents dialect opgevoerde
volksstukken met burgerlijke moraal
doen het nog steeds.

Het Gents Amusementstheater is
kritischer ingesteld. Eddy Daese her-
taalt soms stukken van het beroeps-
theater in dialect en tracht daarbij te
zoeken naar relevante maatschappe-
lijke thema's. Het G.A.T. is jonger
van geest dan de Minard. De vrijblij-
vende revue van Theo Daese moest
het afleggen tegen de nieuwe kijk op
volks-theater van zoon Eddy Daese.
Zowel het Minard-gezelschap als de
G.A.T.-ploeg bestaan uit amateurspe-
lers.

Het Volkstheater, beter bekend als
de "3 Charels", trekken jaarlijks de
boer op met gedegeneerd volks-thea-
ter. De groep poogt ook in Gent vaste
voet aan de grond te krijgen maar
vindt geen zaal die permanent kan
bespeeld worden. De "3 Charels" zijn
hopeloos verouderd, Romain Deco-

ninck heeft jaren de traditie van het
volks-theater in stand gehouden en
overleeft zichzelf, het G.A.T. is het
meest vitale en hedendaagse volks-
theater in Gent en nog in volle ont-
wikkeling.

Dans en mime

Op het vlak van dans en mime zijn
het Hoste-Sabattini Theater en d'Ou-
de Kapel werkcentra. Exces noemt
zich expressiegroep zonder daarmee
tot opvallend werk te komen. Dans en
mime worden in Gent eerder doorge-
geven van leraar op leerling. Lucas
Van den Abeele onderneemt nu een
poging om, naar het voorbeeld van
Jan Ruts en Piramide op de Punt, tot
een produktie te komen vanuit een
workshop met een aantal mensen met
wie hij intensief traint.

Poppen

"Gent, poppenspelstad" is een
juiste stelling als men de folkloris-
tische poppentheaters belangrijk
vindt. Daarnaast is Gent de stand-
plaats van marionettentheater Tap-
toe, dat voorlopig in de categorie
"verdienstelijk" blijft zitten.

Is Gent theater-minded? De in-
spanningen van de stad in acht geno-
men, neen. Ook van de rijksuniversi-
teit gaat geen impuls uit. Daar ruziet
men nog over wie nu met theater bezig
is. Als men het daar al over eens is,
dan reikt de interesse toch niet veel
verder dan de zestiende-zeventiende
eeuw. Op vlak van theaterwetenschap
en -studie loopt de R.U.G. mijlen
achterop in vergelijking met de
V.U.B. of U.I.A. Vanuit het publiek
werd een poging ondernomen om aan
theaterbegeleiding te doen via de
oprichting van een Theaterclub met
een eigen blad, maar het initiatief
raakte nooit buiten de stadsgrenzen.
De interesse is miniem omdat de club
met weinig inspirerende ideeën naar
buiten komt.

Cultuur in Gent is nog steeds het
convergentiepunt van middenstand
en electoraal belang. Dat dit dikwijls
gepaard gaat met geperverteerd volks-
vermaak, getuigt van minachting voor
traditie, in de mate dat die nog
bestaat. De Gentse theaterproduktie
is echter aan een revival toe en daar is
het publiek happig op. Voor de
theaterliefhebber is het voorlopig
goed wonen in deze stad.

Daan Bauwens

*Uitverkocht
(Stekelbees)*

Foto Micheline Veys

